

Debem estar molt contents de viurer en el camp y practicar l'honrós y saludable ofici de pagés; no temim que envejar res als que viuhen en la ciutat. El pagés respira un aire pur que torna roja la seva sanch; els raigs del sol dauran la seva pell ab arrebóls de vida y salut; els aliments son nutritius, per què no estan falsificats; las donas del camp son francesas, robustas y hermosas sense polvos; bebém l'aygua fresca de las fonts; menjém pa de nostre blat; las llegums que cultivem; y á la taula el porró del vi de nostras vinyas; podém contemplar la verdor y flors ab que's corona la primavera; disfrutar de las hermosas nits d'istiu; cullir á la tardor els hermosos fruits; y ara al hivern tenir aqueixa conversa, arreserats en aquest bosch.

—Si vos sembla, Joan, ho deixaré per un altre dia perquè la tarde refresca, y'ls tors ja s'acostan als esbrowsers del torrent per anar á joch.

—Es veritat que ja es tart en aquets dias curs; pero jo no me'n adonaba, que'l sol ja no calentés; perquè m'exaltaba l'entussiasme ab que vos parlo; permeteume que acabi nostre conversa ab un *himne á la agricultura* que'm surt del cor.

¡Oh digna agricultura; ó noble art del pagés! Tu ets l'art del que Deu ensenyá á nostres primers pares, tant prompte'ls criá; tu ets art beneyt del Criador, art tan antich com el mon junt ab l'art de pastor; tu'l primer de tots; tu la font de nostre manteni-